

en endelig Løsning for en længere Række af Aar. Paa det Grundlag er det blevet til, det har været Forudsætningen under Forhandlingen i Folketinget, og det er ogsaa Forudsætningen for min og mine Meningsfællers Tilslutning til Sagen. Det er endelig forudsat af den højtærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par Linier deraf. Efter at det er omtalt, hvorledes der tidligere forgæves er forhandlet med Folketinget, oplyses det, at det under Behandlingen af Sagen paa Rigsdagen er blevet gjort gældende, „at der ønskedes udarbejdet et Forslag, der som Udsnit af den samlede Plan repræsenterede et sluttet hele“ — dette er et sluttet hele — „hvorved man kunde blive staaende i mange Aar.“ Under 1ste Behandling her i Salen udtalte den højtærede Minister bl. a.: „Tanken var den at tage et Udsnit af den store, endelige Plan, og af dette første Udsnit atter at tage et mindre, som vilde gøre Fyldest i alle Tilfælde i en Aarrække. Det blev imidlertid under Forhandlingerne i Folketinget gjort gældende, at naar vi skulde træffe en Ordning af dette mangeaarige Spørgsmaal, burde Løsningen være en saadan, at den kunde betragtes som endelig, saa at man ikke skulde være udsat for efter et maaske ikke alt for langt Aaremaal atter at maatte foretage ny Forbedringer. Vi enedes da i Fjor om at indskrænke Loven til alene at give Bemyndigelse til at ekspropriere de Arealer, som vilde være fornødne til Gennemførelse af Planen.“ Forslaget er altsaa en endelig Løsning for en længere Aarrække, derved er det selvfølgelig ikke sagt, at der ikke i al Evighed skal ske noget som helst videre med Hensyn til Københavns Banegaard, det kommer jo an paa Udviklingen i Fremtiden, hvad der kan hænde i de næste 30 Aar, ved jo ingen af os; ingen kan sige noget som helst derom. Men som Forholdene foreligge i Øjeblikket, betragte vi det som et sluttet hele, som en endelig Løsning for en længere Række af Aar. Det er paa en vis Maade den inderste Kærne af hele Sagen, og det er Forudsætningen for, at Lovforslaget er blevet vedtaget baade i dette og det andet Ting.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at tale om Kommunens Ofre og paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der gives tilstrækkeligt Vederlag for disse Ofre. Alt dette have vi jo drøftet med hinanden tidligere, saa jeg synes, det var unødvendigt

at komme ind paa det i Dag, og jeg skal heller ikke opholde mig videre derved; jeg skal kun sige to Ting for det første: Kommunens Forkøbsret er ikke en Øre værd, dersom ikke dette Lovforslag bliver vedtaget, men Personbanegaarden bliver paa sin nuværende Plads; og dernæst: mangfoldige tro, og jeg er tilbøjelig til at tro det samme, at dersom Forholdene om 10—15 Aar ere som i dette Øjeblik, vil der slet ikke blive Spørgsmaal om noget Offer, thi saa er der Udsigt til, at Kommunen kommer til at tjene ved Handelen. Jeg siger nu, som jeg sagde ved 1ste Behandling, at jeg af et godt Hjerte under Københavns Kommune en saadan Gevinst, jeg har ikke noget derimod, jeg vil netop ønske, at det maa gaa, som jeg her forudsætter.

Der var et tredie Punkt, det ærede Medlem kom ind paa, nemlig Arbejdstiden, som skal deles i to Perioder, den første omfattende 6—7 Aar, den anden 2—3 Aar. Det er for meget, mente det ærede Medlem, naar denne Plans Udførelse saaledes kommer til at strække sig over 10 Aar. Med Hensyn hertil vil jeg gøre den Bemærkning, at det jo er en omfattende Plan. Jeg skønner ikke rettere, end at det, alt vel overvejet, er ret anstændigt, hvis den bliver udført i Løbet af 9—10 Aar. Det ærede Medlem skal nemlig erindre, at vi maa tage Hensyn til Finansernes Tarv. Det er for øvrigt ikke min Sag at komme ind paa denne Side af Lovforslaget. Det er den højtærede Ministers Sag, ikke særlig som Trafikminister, men som Finansminister, at tage saadanne Hensyn, men vi andre kunne dog skønne saa meget, at dette Lovforslag lægger Beslag paa 22½ Mill. Kr. Ganske vist have vi Udsigt til om 15 à 20 Aar at faa en Del deraf tilbage, men Staten skal dog fra først af skyde alle Pengene til, det vil sige 2½ Mill. Kr. aarlig. Samtidig skal den ud med adskillige Beløb til andre Baneanlæg, som ere vedtagne her paa Rigsdagen og ere under Udførelse. Banen fra Viborg til Herning, fra Langaa til Silkeborg og adskillige andre Foranstaltninger ere jo, som bekendt, vedtagne og skulde udføres i den nærmeste Fremtid. Videre vil der i de samme 10 Aar blive Tale om andre Anlæg, der ogsaa ville stille ret betydelige Krav till Finanserne, foruden de mange andre Foranstaltninger, som staa paa Dagsordenen. Naar vi tage alle disse Omstændigheder i Betragtning og erindre, at den finansielle Stilling jo ikke er saa særdeles gunstig — ogsaa derom